

Ingetogen monoloog raakt

WAT: toneel

WIE: Toneelgroep Amsterdam

REGIE: Ivo van Hove

SPEL: Eelco Smits

INFO: tga.nl

Wat begint als een hele gewone dag, verandert in één klap door een telefoontje van de andere kant van de wereld. De broer van Willem is dood. En daardoor wordt hij geheel tegen zijn zin weer geconfronteerd met het leven dat hij voorgoed achter zich dacht te hebben gelaten.

De monoloog *Song from far away* werd speciaal voor Eelco Smits geschreven door toneelauteur Simon Stephens. Het is het tweede deel in een trilogie over eenzaamheid, waar ook *La Voix Humaines* met Halina Reijn en later nog het door Ramsey Nasr ge-

schreven en gespeelde *De andere stem* deel van zullen uitmaken.

De vorm, waarin Willem brieven voorleest die hij aan zijn overleden broer heeft geschreven, lijkt Smits zeker in het begin enigszins in de weg te zitten. Dat zijn personage ook nog zijn emoties zo lang mogelijk buiten de deur probeert te houden, helpt daar niet bij. Ongeennaakbaar lijkt hij lange tijd. Onaanraakbaar ook. Niet echt iemand om sympathie voor te voelen. De schrijver reikt daarbij bovendien nauwelijks achtergrondinformatie aan als het gaat om een verklaring waarom Willem twaalf jaar eerder zo abrupt heeft gebroken met zijn leven in Nederland en naar New York is vertrokken. En hoe het komt dat hij zo is vreemd van zijn familie.

Pas gaandeweg, wanneer Willem zich op een

Het is knap hoe Eelco Smits zijn spel klein en kwetsbaar durft te houden.

FOTO JAN VERSWEYVELD

gegeven moment letterlijk blootgeeft, begint de zorgvuldig opgebouwde muur af te brokkelen, daarbij geholpen door de prachtige songs van Mark Eitzel die de sfeer nog eens versterken. Het is knap hoe Smits het publiek langzaam met uiterst

secur en ingetogen spel toch weet mee te trekken in de onmacht, de rauwe rouw en de eenzaamheid. Hoe hij het klein en kwetsbaar durft te houden en daarmee uiteindelijk toch nog raakt, tot op het bot.

Esther Kleuver